

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Vámháboru.

Pécs, 1899. június 27.

Tény az, hogy Magyarországnak a gazdasági önállósághoz való törvényes jogát, bár annak a törvényben kikötött minden előfeltétele bekövetkezett, Bécsben érvényesíteni nem engedik. A koronához közel álló felső körök, a melyeknek politikai ideálját az alkotmányunk alaptörvényeivel homlokegyenest ellenkező öszbirodalmi eszme képezi, ennek indokolására nemcsak a nagyhatalmi állás veszélyeztetésének ürügyével hozakodnak elő, de egyenesen a korona tekintélyével takaróznak, amint ez már abszolutisztikus hajlamu politikusoknál szokás, s azt a merész állítást kockáztatják, hogy ő Felsége a gazdasági különválást semmi szín alatt meg nem engedi.

Ezzel szemben a magyar államférfiak a helyett, hogy az ilyen inszinuációt, a mely azt akarná elhítenni a legszigorubb alkotmányos érületű uralkodóról, hogy az általa szentesített, esküjével megpecsételt törvény előtt meghajolni nem akarna, fölháborodással visszautasítanak, megdönthetetlen ténynek elfogadják az állítólagos uralkodói akarat megmásíthatlanságát, s vállalkoznak a közösségnek világos törvény ellenére való föntartására.

Természetes, hogy a magyar kormányférfiak, mint alkotmányos emberek, nem léphetnek azzal az ország színe elé, hogy a törvény rendelkezését, mely a közösségre való alkotmányos egyezés nem sikerülte

esetén a gazdasági különválást rendeli el, azért nem hajthatják végre, mert azt a korona nem engedi; hanem mindenféle álokoskodással iparkodnak megakadályozni azt, hogy a nemzet képviselétének többsége a törvény végrehajtását követelje.

Nincs az az ijesztgetés, a melyet föl ne használnának arra, hogy a közvéleménybe beleverhessék a rettegést azoktól a szörnyű veszedelmektől, a melyek a nemzetet fenyegetik arra az esetre, ha gazdaságát önállóan rendezné be s megpróbálna a maga lábán járni. A legsötétebb színekkel ecsetelik azt a kétségbeejtő helyzetet, a melybe egész gazdaságunkat döntené egy Ausztriával felveendő vámháboru.

Hát az tény, hogy a háboru — akár milyen alakban is kell azt viselni — sohasem valami kellemes dolog, óriási áldozatokkal jár és sokszor alapjaiban rendíti meg az államot; de hát azért nem ismerünk államot, amely visszarettenne a háboru veszedelmétől, ha állami létérdekeinek megvédéséről van szó.

A megtámadott állam felveszi a harcot még akkor is, ha annak esélyeit előre ki nem számíthatja, vagy ha túlerővel kell is szembeszállnia, annál kevésbé kerül ki az összeütközést akkor, mikor biztos benne, hogy a támadó ellenségnek sokkal több a sebezhető oldala, mint neki magának.

Nos, arra nézve nincsen véleménykülönbség, hogy egy esetleges vámháboruban Ausztriának sokkal több a veszteni

valója, mint nekünk, mert egész gazdasági ereje az iparra van alapítva, erre az iparra pedig mi halálos csapást mérhetnénk, míg a mi mezőgazdaságunk az osztrák részről jövő támadással szemben csak átmeneti zavaroknak lenne kitéve s a gazdasági egyensúly erőteljes ipar teremtésével csakhamar helyre lenne billenthető.

Az a vámháboru tehát, a melyre Ausztria a különválás esetén magát netán elhatározná, sem valami tartós, sem nagyon veszedelmes ránk nézve nem lehetne, mert az osztrákok csakhamar rájönnének, hogy az ilyen háboruban csak ők lehetnek a vesztesek és még az osztrák sem olyan bolond, hogy levágassa a saját karját csak azért, hogy azt a mi fejünkhöz dobhassa.

A nyílt háboru, melyben mi is védekezhetünk a támadások ellen s visszasujthatunk ott, ahol minket ütnek, sokkal kevesebb veszedelmet rejt méhében Magyarország számára, mint az az alattomos guerillaharc, a melyet Ausztria a közös vámterületen tényleg folytat minden ellen, ami magyar. Mert Ausztria tényleg már megkezdte ellenünk a gazdasági harcot s folytatja azt vakmerő cinizmussal abban a biztos tudatban, hogy a gazdasági közösségben, a melyhez államférfiaink oly szívós kitartással ragaszkodnak, mi nem viszonozhatunk hasonlót hasonlóval s kezeink kötve lévén, nem sujthatunk vissza a vakmerő támadóra.

Ennek az ellenünk folytatott guerillaharcnak igaz képét rajzolta meg tegnap

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mese.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Hallgassatok ide ti bohó, vágyakozó szívű leányok! Mesét mondok nektek egy szőkefűrtű, kékszemű babáról, hamvas arcu, kacagó kis lányról. De azért ne örüljétek előre a mesének. Szomorú lesz ez nagyon, — mint a párja vesztett vadgalamb bugása. Ne is olvassátok máskor, csak mikor valami csendes hallgató szomorúság szállja meg a ti könnyen hívő, ábrándos lelketeket.

Akkor olvassátok, — mert ugy majd elfelejtitek a ti szomorúságotokat s csak ezt a kékszemű, szőkefűrtű babát sajnáljátok.

Hallgassatok csak, kezdem a szomorú mesét.

Akkor kezdődött a mese, mikor a gyöngyvirág fakadt, mikor a kora tavaszi szellő üzte bolondos játékát a rügyező fákkal, virágot hajtó bokrokkal.

Ugy-e öröm, boldogság ilyenkor az élet? Sejtelmes vágyak ragadják magukkal a fiatalos lelket s vágyakozó, szomjas lélekkel szöjűk azokat a himes, ragyogó ábrándokat.

Ilyenkor ugy szeretjük a fehér gyöngy-

virágot és ugy el tudunk gyönyörködni a lilaszínű orgonabokorban.

Csak álmodunk, csak sejtünk valamit a boldogságról, — s azt hisszük, hogy már boldogok vagyunk.

Micike is azt gondolta, ugy érezte, hogy ő nagyon boldog. Hogyne, mikor először huzta föl a hosszú szoknyát s nagy leány lett belőle, kinek már meg van engedve, hogy vágyai legyenek, sejtelmes, bohó vágyai.

És Micikének voltak álmai. Ott szötte azokat az álmokat a kertben egy fehérvirágu jázmin bokor árnyában.

Azon a lágymeleg tavaszi reggelen, mikor először öltözött hosszú ruhába, — odament ki a kertbe s leült oda a fehérvirágu jázmin bokor alá. Boldognak érezte magát a leány s mégis, mintha valami csendes, fájó szomorúság szállta volna meg a lelkét.

Talán az fájt volna neki, hogy el kell temetnie azt a gondtalan, boldog gyermekséget. Fájt Micikének a válás ettől a boldog időtől. Ugy sajnálta azt a nagy, sárga haju babut, a mely ott hevert mellette. Hisz neki már nem szabad azzal játszani. Ó nagy leány lett, kinek már nem illik himes pillangót kergetni, s nagy, sárgahaju bábuval játszani.

Erre a gondolatra aztán lassan megeredt a könye. Micike sirt.

Egy jólelkű tündér aztán megsajnálta.

Oda röpönt hozzá, homlokon csókolta s lassan becézgetve, álomba ringatta. És Micike álmodott . . .

Nagy leány volt. Hosszu, szőke haja koszoruba fonta körül tejét s buzavirág szeméiben olyan nagy, titkolt vágyakozás kifejezése ült. Szép volt nagyon, megbámulta mindenki és Micike örült ennek.

Most már nem kívánczozott vissza a gyermekszobába, ahhoz a nagy, sárgahaju bábuhoz. Más álmok tártották fogva a lelkét.

Boldogságról álmodozott. Maga sem tudta tán mi az, a mi után szomjas lelke sóvárogva eped. Csak azt érezte, hogy néha-néha valami nagy ürességet érez a lelkében s ilyenkor elfogta valami csendes fájó szomorúság.

Nem tudta megérteni, mi az, mi így fogva tartja a lelkét? Tépeldődött, gyötrődött, — de mindhiába.

Bohó eszével azt hitte, hogy a szegénysége bántja. Mert Micike szegény leány volt. Eddig nem vette észre ezt, de most, hogy nagy leány lett, mindig jobban érezte a szegénység átkát.

Ugy fájt a lelke, mikor látta azokat az előkelő, gazdag lányokat, kik szép fogaton járnak s kiket mindig deli, szép lovagok környékeznek. Vajha ő is ilyen boldog lehetne!

Azt hitte, hogy csak ez a boldogság. Mindig erről ábrándozott. Csak azt kérte,

Polonyi Géza a kiegyezési javaslat képviselőházi tárgyalásánál, mikor utalt arra, hogy Ausztria ahol csak materiális kárt okozhat Magyarországnak, ezt mindig megteszi és valóban nem egy szövetségeshez illő modorban tör minden életérdekek ellen, hogy bennünket gazdasági fejlődésünkben megakadályozhasson. Felhozta Polonyi a Vaskapu ügyét, a melynél Ausztria a szabályozás egész terhét sietett rák háritani s a mikor a milliokat beleöltük, a munkálatokkal elkészültünk, Ausztria volt az, amely megakadályozott abban, hogy az új csatornán az illetékeket szedhessük, sőt perfid módon a külföldet is ellenünk uszította, hogy tiltakozzék a magyar kincstár javára szedendő illetékek mérve ellen.

Főlemlítette, hogy Ausztria papírjainkra járadékadót vet ki, a minek folytán valóságos vadászatot rendeznek az osztrák polgárok birtokában levő magyar értékpapírokra, ezek birtokosait mindenféle zaklatásokkal idegenítik el értékeink vásárlásától, sőt legújabbban az alsó-ausztriai helytartótanács egyenesen megtiltotta az ottani takarékpénztáraknak, hogy magyar állampapírt tarthassanak; osztrák községeknél és magántestületeknél magyar állampapírok biztosítékul el nem fogadhatók.

Ausztria a tiroli gabnavámokat, a melyek közös vámterületen valóságos csodabogár-számba mennek, tovább is föntartja s állategészségi rendszabályok ürügye alatt valóságos hajsztát folytat a magyar állatkivitel megakadályozására, mikor szállítóinkat minden elképzelhető módon zaklatják, ügyleteik lebonyolítását hátráltatják, hogy ez alatt a veszteglő állatok sulyukból veszítsenek s a magyar szállító ily módon károsodjék.

Hát mi ez egyéb, mint leplezett vámháboru, amely ellen tehetetlenül állunk, mert mi az osztrák iparcikkeket meg nem vámolhatjuk, vesztegzár alá nem vethetjük, sőt még helyi fogyasztási adóval sem róhatjuk meg, mert a magyar kormány éber

hogy vajha ő is gazdag lehetne s neki is lennének olyan deli, szép lovagjai. Nem, — nem is kívánt sokat. Csak egyet óhajtott egy után epedett. Egy fekete szemű ifju ragadta magával a lelkét. Mindig azon járt az esze, hogy milyen nagy boldogság lehetne az, ha az a szép ifju mindig mellette élne.

Ez a gondolat üzte, gyötörte Micikét. Szinte hervadásnak indult a tehetetlen sóvárgástól.

A jó tündér megsajnálta Micikét. Segíteni akart rajta. Mikor egyszer Micike ismét valami boldogságról ábrándozott, a jó tündér oda ment hozzá s jóságos, biztató szóval szólt a leányhoz:

— Bohó leány te, miért emészted magad ilyen teljesülhetetlen vágyakkal? Miért akarsz a magasba szállni, miért akarsz előkelő, gazdag leány lenni? Maradj szegénynek s keresd a boldogságot ott, a hol élsz. Hidd el nekem, hogy ott a fényes, ragyogó világban kevesebb a boldogság, mint itt, a te egyszerű kicsi világodban.

Micike bámuló szemekkel hallgatta a tündért. Nem értette meg beszédét. Csak az fájt neki, hogy a jó tündér szegénységről beszél neki.

— Félek a szegénységtől — mondta Micike — hisz olyan unalmas, keserű ez az élet. Aztán ki tudna szeretni egy szegény leányt? Óh a boldogság csak ott lehet igazán,

szemmel öröklik, hogy a drága szövetséges érdekein valahogy csorba ne essék.

Nem-e százszorta különb lenne a helyzetünk a nyílt vámháboruban, ahol a retorzió nemcsak hogy tiltva nem lenne, de egyenesen utalva volnánk rá. Mert szeretnők látni, hogy ha mi a mi terményeink kivitele, értékeink ottani elhelyezése ellen rendszeresen üzött hajsztát az osztrák iparcikkekre vetendő magas behozatali vámokkal torolnók vissza, vajjon melyik fél kezdene előbb békétárgyalásokat: mi-e vagy Ausztria?

Most azonban mindig mi vagyunk a könyörgő fél, ha Ausztria részéről valami jogtalan sérelem esik az érdekeinken s hogy könyörgéseink milyen eredménnyel járnak, azt sajnos igazolja az a tény, hogy eddig egyetlen ilyen sérelmet sem sikerült orvosolnunk, akármennyire mellettünk volt is a törvény s az igazság.

Elő hát azzal a vámháborúval: verekedjünk, ha kell, de a kötött kézzel való püföltetésből már elég volt.

Hangverseny és táncestély a katolikus körben.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 27.

Megkapóan szép, fényes ünnepély zajlott le tegnap délután a pécsi katolikus kör helyiségében.

A pécsi ciszt. rendi r. kath. főgimnázium ifjusága évzáró ünnepélyt tartott, melynek valóban élvezetes műsora nagy hatást keltett az óriási számban megjelent szülők, kortagok és tanügybarátok körében.

A főgimnáziumi ifjuság évzáró ünnepén megjelentek: Troll Ferenc vál. püspök, nagyprépost, Lechner János dr., Hanny Gábor dr., Wurster József dr. kanonokok, Igaz Béla dr. püspöki titkár, Körmendy Károly papnöveldei vicerektor, Schick Jacint irg. r. főorvos, Vajdits Gyula dr. papnöveldei lelkiigazgató, Pataki Lucidus irg. rendű prior, Glatt Ignác székesegyházi zeneigazgató, a pécsi főgimnázium tanári kara, a papnövelde növendékei, a Pécssett tartózkodó nyugalmazott papság számos tagja, továbbá: Majorossy Imre polgármester,

a hol gazdagság van. Ott tudnak csak igazán szeretni.

— Szegény leány te, — mondta a tündér, — nem ismered az életet. Nagyobb boldogság az, a mit magunk szerzünk meg magunknak, mint a mit a pénz, a ragyogás ad nekünk.

— Nem, nem, — mondta Micike — nem akarok szegény lenni. Boldogság után szomjuhozom. És a boldogságot nem lehet megtalálni. Ragyogni akarok, hogy lássanak és szeressenek.

A jó tündér szomorúan mosolygott. — Legyen tehát. Jer velem s meg fogom mutatni az utat, mely a magasba visz.

Micike boldogan követte a tündért. Csak az járt az eszében, hogy ő boldog lesz, — mert gazdag előkelő leány lesz belőle.

A tündér egy erdőbe vezette Micikét, melyet magas, égnek meredt hegyek koszoruztak körül.

Egy ilyen sziklacsucs alá vezette Micikét a tündér. Kopár, kietlen volt a csúcs csak fenn a tetején zöldelt egy vadrózsa bokor s rajta egyetlen halványpiros rózsza.

— Látod ott fönn azt a piros rózsát? — kérdezte a tündér Micikét.

— Látom, — mondta Micike — s kérdőleg függeszté nagy szeméit a tündérré.

— Menj tehát, — mondta a tündér, — szakítsd le azt a rózsát. Az a boldogság vi-

Nendtvich Andor helyettes polgármester, árvaszéki elnök, Bánffay Simon kir. közjegyző, Boc Alajos, Ciglányi Béla kir. ítélőtáblai bíró, Kaffka László posta és távirtda főnök, Dragonescu Döme, m. kir. pénzügyigazgató, Dischka Győző főreáliskolai igazgató, Vörös Mihály, tanítóképezdei tanár, Kelemen Mihály nyug. főorvos, Erreth János ügyvédi kamarai elnök, Bodó Aladár dr. ügyvéd, Kammerer Ernő takarékpénztári igazgató, Gebhardt Ferenc, a pécsi takarékpénztár pénztárnoka, Ternovszky Alajos h. pénzügyigazgató, Wolleszky Károly, a pécsi állomás főnöke, az ügyvédi kar, a helybeli orvosok számos tagja, kiknek neveit feljegyezni a zsufolásig megtelt teremben a lehetetlenséggel volt határos, mert már — dacára annak, hogy az ünnepély kezdete délután öt órára volt hirdetve — a katolikus kör termei négy órára úgy megteltek, hogy a később érkezők nagy részének a folyosókról kellett az ünnepélyt végignéznük.

Öt órakor vette kezdetét az ünnepély, melyet Bitter Illés tanár vezetése alatt a főgimnáziumi zenekar nyitott meg Wagner »Tannhäuser« című operájának nyitányával. A műsor első számát, melyet a tanulóifjuság kifogástalan precizitással adott elő, nagy tetszéssel fogadták.

Ezután a főgimnáziumi énekkar lépett a pódiumra, és Zsaskovszky »Dalos-kedv« című kar-dalát adta elő, melyet a hallgató közönség zajosan megtapsolt.

A műsor legkiemelkedőbb pontja következett ezután. Várady-Kunnak »Petőfi Hortobágyon« című melodramáját adták elő, Surányi Miklós szavallatát kísérve hegedűn Frank Richárd, cimbalmon Papp Károly, zongorán Antoni Miklós. Már magában véve a költemény igazi magyaros zamata, csengő rimeit nagyhatásúak, mely hatást Surányi Miklós dicséretet érdemlő szép szavallata teljesen érvényre juttatta. A költemény zenei része, az ő majd csendes bánatot, majd a dühöngő hangzavarból átmenőleg szilaj jókedvet kifejező tüzes magyar dallamával is teljesen megfelelő a költemény szövegének, mit Papp Károly, Frank Richárd és Antoni Miklós, diszkrét és precíz kiséretükkel csak emeltek. A műsor ama számát oly zajosan tapsolta meg a közönség, hogy a közreműködőteknek kétszer is kellett újra a pódiumon megjeleniök.

Ezután ismét a főgimnáziumi énekkar lépett a pódiumra, s egy olasz népdalt énekelt el, melynek bájos melodiája nagy tetszést keltett.

rága. A ki azt letépi s megörzi, boldog lesz mindig, s nem lesznek soha teljesületlen vágyai.

Micike feltekintett a meredek sziklacsúcsra s aztán lemondó, szomorú hangon szólt.

— Hogy kívánhatod tőlem, gyenge leánytól, hogy ezt a nyaktörő utat megtegyem? Hogyan juthatok én oda föl a magasba?

A tündér mosolyogva szólt a leányhoz.

— Bohó leány te! Boldog akarsz lenni s félsz, megijedsz az első lépéstől, mely a boldogsághoz vezet. Jó tehát. Menj vissza s maradj meg szegény leánynak, kinek vágyai soha nem teljesülnek.

— Nem, — nem akarok szegény, boldogtalan lenni, — kiáltott föl Micike.

A tündér fölmutatott a sziklacsúcsra, oda, arra a halavány piros rózsára.

— Ime, ott a boldogság virága!

— Megyek, — mondta elszántan Micike, — s megindult a meredeken.

A kiálló, éles sziklák megvérezték fehér kezeit s egész valóját kinzó felelem fogta el, mikor vissza-vissza pillantott a mélységbe, mely alatta tátongott. De aztán újra odapillantott arra a halaványpiros rózsára s csak az járt az eszében, hogy megtalálta a boldogságot.

És csak ment tovább, mindig fellebb és fellebb. Fölért. Még csak egy lépés a meredek

A műsor ötödik számát Papp Károly cimbalomjátéka képezte, ki Beethoven »Album-lap« című zenei alkotását adta elő, melyet a közönség zajosan megtapsolt. Nem csekély tetszést keltett, s frenetikus taps jutalomban részesült a műsor következő száma, melyet a főgimnáziumi énekkar adott elő. Mozart: Katona indulóját, Bellmann katona temetés című melancholikus, szép zeneművét és a »Vadász dalt« énekelte el az ifjuság, Bitter Illés tanár vezetése alatt.

Majd Meyerbeer »Próféta-induló«-ját játszotta el a főgimn. zenekar, szintén nagy tetszést keltve.

Műsoron kívül Muss Lajos VI. oszt. tanuló a »Magyarok pátrónusa« című költeményt szavalta el ezután, az énekkar dongó-kisérete mellett, mely ugy hatás, mint előadás dolgában méltó párja volt a Várady-Kun-féle melodrámának. A szavalót zajos tapssal jutalmazta a közönség.

A műsort a főgimnáziumi énekkar »Magyar dal« előadása fejezte be, melynek elhangzása után a jelenvolt közönség zajosan megtapsolta s megéljenezte ugy a főgimnáziumi zene-, valamint az énekkart azért a kellemes délutánért, melyet a közönségnek tegnapi évszázó ünnepükkel szereztek s melynek oroszlan-része természetesen az ének- és zenekar fáradhatatlan és ambiciózus vezetője, Bitter Illés tanáré, kit fáradságos munkájáért teljes elismerés illet.

A valóban fényes erkölcsi sikerrel koronázott évszázó ünnepélyt Incédy Dénes főgimnáziumi igazgató záróbeszéde fejezte be, ki hatásos, fenkölt szellemű s költői hasonlatokban gazdag beszédében első sorban köszönetét fejezte ki a közönségnek nagy számban történt megjelenésüket, melylyel felkeltették s fentartották a jövőre is a tanuló ifjuság ambícióját, továbbá teljes elismerését fejezte ki Bitter Illés tanárnak a zene- és énekkar tanítása és vezetéseért s miután Buday Dezső joghallgatónak, ki a művészekhez az orgonakiséréstet mindenkor készséggel teljesítette, szintén köszönetét fejezte ki, szorgalomra, kitarásra buzdítva az ifjuságot, a közönség lelkes eljenzése közepette fejezte be záróbeszédét.

Ezután következett a jutalmak kiosztása.

Jutalmat nyertek: Surányi Miklós VII. o. t. Szuly Jenő VII. o. t. Schaurek Rafael VII. o. t. Frank Richard VI. o. t. Schumann János IV. o. t. Stárz Kázmér III. o. t. Bel-sziklacsucson s kezében lesz a virág, — a boldogság virága.

Lassan, vigyázva kuszott oda a vadrózsabokorhoz. Félve, remegve nyujtotta ki kezét a virág után. Ujjait megvérezték a tövissek de mindezzel nem törődött. Csak a virág, az a halaványpiros rózsza kellett neki.

Még egy szakítás s a virág az övé . . .

Letépte a virágot. Kezében volt a boldogság virága. De amint letépte, megcsuszott, — s szédítő sebességgel esett alá a mélységbe, — kezében a halaványpiros rózsával, — a boldogság virágával . . .

Egyet sikoltott a leány s aztán esett tovább, le a magasból . . .

Megtalálta a boldogság virágát, . . . de nem volt öröme benne. Elvesztette, — mielőtt boldog lehetett volna.

A jó tündér megcsókolta Micikét s a leány felébredt.

— Óhajtod-e a boldogságot? kérdezte mosolyogva a tündér.

— Igen, boldog akarok lenni, — mondta mosolyogva Micike. De többé nem a magasban fogom keresni, hanem itt, az én egyszerű, kicsi világomban.

— Akkor meg is fogod találni, — mondta a tündér s aztán eltűnt Micike szemei elől.

Ez az én mesém, mit nektek akartam elmondani, ti bohó, vágyakozó szívű leányok. Talán megértettétek? **Deér.**

lada Ferenc II. o. t. Kircz József V. o. t. és Stolpa J. I. o. tanulók.

Jutalmakat adtak: Vajda Ödön zirci apát, Békefy Remig dr. egyet. tanár, Magenheim József belv. plébános, Pataky Lucidus irg. r. perjel, Gebhardt Ferenc takp. pénztáros egy-egy aranyat. Egy névtelen két aranyat. Schik Jácint irg. r. főorvos és Mihályffy Árpád 10—10 koronát.

Este fél kilenc órákor nyári táncestély volt a kath. körben a tagok és azok családjai számára, melyen szintén szép számmal jelentek meg a körtagok és meghívottak. Kilenc órákor már táncra perdült az ifjuság s már erősen derengett a hajnal, mikor a hazaménésre kezdtek gondolni. A szépen sikerült kedélyes táncmulatságon megjelent hölgyek névsorát kiküldött tudósítónknak az alábbiakban sikerült összeállítani.

Asszonyok: dr. Áronffy Rókusné, Bubregh Lajosné, dr. Bahula Józsefné, özv. Breining Péterné, dr. Darányi Ferencné, Dobos Jánosné, Fekete Mihályné, Farkas Mihályné, dr. Friedl Károlyné, Gebhardt Ferencné, Gundy Miklósné, Holics Gyuláné, Hafner Vilmosné, Jánosházy Zsigmondné, Jantay Gyuláné, Koszter Jánosné, Kaffka Józsetné, Koszter Károlyné, Mildner Józsefné, Opris Péterné, Philip Ferencné, (Mohács), dr. Parragh Antalné, Radocsay Sándorné, Notter Jenőné, Simon Jánosné, Sey Ernőné, Schultz Imréné, Tihanyi Sándorné, Vörös Mihályné, Zsiga Lászlóné.

Leányok: Breining Olga, Bubregh Zsella, Dedinszky Olga, Dobos nővérek, Farkas Irma, Fekete nővérek, Hafner nővérek, Holics Juliska, Kusinszky Lujza, Kisasszony Malvin, Koszter Mili, Opris Angi, Opris Valéria, Piringer Aranka, Pilch Böske, Radocsay Mariska, Rásky Panna, Schultz Mártha, Sey Vilma, Simon Lujza, Thurn Emilia, Vörös Ilona.

Hirek.

Pécs, 1899. június 27.

Szép asszony levele a szerkesztőhöz.

Kedves barátom, a mult héten a nyaralás, a fürdőre való készülődés gondjairól irtam magának — na hiszen, csepp hja volt, hogy az idő tönkre nem tette az összes, gyönyörű terveimet. Hiszen tudjuk, hogy a férjek a hét elején elégedetten dörzsölték a kezeiket, hogy az asszonyok mind itthon maradnak az idén, mert régen volt olyan szép telük, mind a mostani nyáron. Valóban, ha az idő észre nem tér, akkor az idén legfőleg az abbáziai, riveriai és egyiptomi nyaralásról lehetett volna beszélni, mert ugyan ki kívánczolt volna a távoli havasok ormára, vagy a hűs bártfai fenyvesek közé? A Tátravidék üdülői csakis fűtött kandallók mellől élvezhették volna a szezon örömeit, gyönyörködve a vidék dús flórájában: az ablakokon kivirult jégvirágokban. Az ujságok csak jégről, dérről, havazásról beszéltek s én napról-napra lestem, mikor bukkan föl az első pár csizma, amelyből a gazdáját kiették a farkasok. Brr! Még most is fázom, ha visszagondolok rá. Olyan hideg volt, aminőt egy pár jó barátnőm terjeszt maga körül, amikor a legmelegebb, a legszeretetre-méltóbb akar lenni.

Egy ismerősöm, aki tudományos könyveket olvas — nem mondom meg, hogy kicsoda, mert akkor az utcán ujjal mutogatnának rá, — azt mondta nekem, hogy a hűvös nyarakat, a miben egy idő óta részünk van, az okozza, mert a föld valami nagy üstökösön ment át és az elhajlította a naptól a tengelyét, ugy, hogy most a napsugarak még ferdébben esnek rá. Csak úgy félszeggel kacsint ránk a nap, mint egy primadonna a másokra, amikor az virágot kap. Mondtam az ismerősömnek, hogy ostoba volt az a tudós, a ki ebben keresi a hűvös nyarak okát. A hideg, rendkívüli időjárást a férjek okozzák, akik készek a föld ten-

gelyét is elhajlítani, csak hogy a feleségeik ne menjenek nyaralni. Akkor édes mosolylyal mondhatják asszonyaiknak: De mucuskám hova mennél, hiszen megfagnál az üdülőhelyen! S titokban mind örülnének a kapzsi lelkek, hogy a pénzük megmarad. Óh, a farizeusok! Gyűlölöm a férfiakat, gyűlölöm!

De most másról akarok már beszélni, akkor hát csillagot kellene ide tenni, ugyebár? Mert mostanában egypár író minduntalan csillagot tesz a cikkébe; azt hiszi: a cikk olyan, mint a konyak, annál jobb, minél több csillagos. Apropos, csillag! Talán csillag nincs is az égen, mind lehozták és fűzért fontak belőle a Széll Kálmán homlokára, aki olyan népszerű ember lett, hogy a budapesti kalaposok kongresszusa tudvalevőleg az ő nevével keresztelte el a legcsinosabb őszi férfikalapot. (A régi éra vezérembereiről legfőleg a forgatható köpönyegeket lehetett elnevezni.) Hogy fürdik a dicőségben! Soha még nem volt ily boldog államférfiu a világon. Olvassuk el csak a lapokat, aradoznak Széll Kálmán magasztalásától. Ha nő volna a miniszterelnök, hát azt hiszem, repesne a szive, hogy ennyi bókot mondanak neki. De mivel férfi, hát ugy gondolom, kissé sokalja is már ezt a tömérdek mézet.

De kicsoda politikus lett belőlem. Hiába, így jár az ember, hogyha az eső a szobába kárhoztatja s mivel vizitelni már nem divat, nyaralni menni még nem divat, hát mit tegyen egyebet, minthogy a lapokat olvassa.

No de hát itt hagyom én nemsokára ezt az unalmas várost. Az idő majd megkönyörül rajtunk, nyaralni vágyó asszonyokon és repülünk az édes Reichenhall felé. Már összebeszéltem egy barátnőmmel, ő velem töltöm el a szezont, ő velem fogok üldögelni a Burkert-vendéglő terraszán. S képzeletben ott lesz velünk a harmadik barátnőm is. Mert két asszony nem tud ám mulatni. Két asszony multságához okvetlen kell még egy harmadik; az, akit ketten kölcsönösen szidnak.

K.

Naptárend 1899. június 28-án.

Naptár: szerda, június 28. — Róm. kath.: Leo. — Prot.: Ireneusz. — Görög-kel. (jun. 16.) Tikon. — Zsidó: Thamusz 20. — Nap két 4 óra 6 perckor; nyugszik 7 óra 57 perckor. — Hold két 11 óra 9 perckor; nyugszik 10 óra 35 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, keleten csapadék várható.

Erdészeti bizottság ülése a vármegyeházán d. u. 3 órákor.

Pécsi Dalárda hangversenye a Vigadóban este 8 órákor.

— **(A pécsi Zenekedvelők Egyesülete)** jövő hó 2-án (vasárnap) délelőtt 11 órákor tartja évi rendes közgyűlését a város-háza közgyűlési nagytermében a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztári jelentés és a felmentvény megadása. 4. Esetleges indítványok. A négy éve fennálló egyesületnek összes vagyona 2988 frt 66 krajcár; mult évi bevétele 1089 forint 32 krajcár, kiadása 55 frt 23 krral kevesebb volt. A jövő évre a bevételt 1100 frtban, a kiadást 1010 frtban javasolja a választmány a közgyűlés által megállapíttatni.

— **(A villatelep munkálatai.)** Megirtuk a napokban, hogy *Schlauch* Imre építész a városi rendkívüli közgyűléstől nyert engedély után nyomban hozzákezdett a villatelepeül szolgáló Majláth-telek parcellázásához. Később más forrás azt ujságolta, hogy Schlauchnak elment a kedve az építkezéstől; hogy azonban mennyire nem ment el a vállalkozó kedve, mutatja az a körülmény, hogy a telep munkálatai a lehető leggyorsabban haladnak előre. Már nemcsak a parcellázás van befejezve, de az egyes udvarokban a kutakat is furják és hozzá kezdetek tegnap az alapozási munkálatokhoz is. Különben a város építési bizottsága éppen tegnap délutáni ülésében hagyta jóvá az építési terveket s így az építkezésnek most már mi akadály sincs.

— **(Diákjaink Velencében.)** Ma reggel Fiumében 6 óra 55 perckor lapunk számára feladott következő sürgöny érkezett szerkesztőségünkbe: »Kedvező idő mellett szerencsésen Fiuméba érkezünk.« A főreáliskola növendékeinek tanulmányi utjáról szól ez az értesítés, mely jelzi, hogy a növendékek már megjárták Velencét, megnézték annak műkin-cseit és visszaérkeztek ma reggel Fiuméba. Pécsről csütörtökön éjjel utaztak Fiuméba, hová pénteken délután érkeztek meg. Ott egy napot töltöttek s egy napi tengeri ut után vasárnap reggelre voltak Velencében. Velencéből hétfőn este indultak vissza, egy éjszakai hajózás után ma reggel Fiuméba értek. Ma a várost és vidékét nézik meg, holnap (szerdán) délelőtt Fiuméből Zágrábra mennek, hol megtekintik pár órai ott tartózkodás alatt a várost s haza utaznak Pécsre, hová reggel 5 óra 17 perckor csütörtökön érkeznek meg. A tanulmányutról különben levelezőnk a következőket jelenti: Folyó hó 23-án (pénteken) nagy esőben érkeztek meg Pécsről Fiuméba és kissé megviselve az ut fáradalmaitól, vonultak be a magyar tengerpart fővárosába, hol megvacsoráltak és nyugalomra tértek. Szombaton megnézték a dokkokat, molokat, szivar-gyárt, majd délre Abbáziába mentek, hol fürdés után megebédeltek és a szép parkot tekintették meg. Innen vacsorára Fiuméba tértek vissza, hol este 7 órakor hajóra szálltak. A quarneroi öbölben gyönyörű idő, holdvilágos éjjel volt. Éjféltkor azonban beborult és esett egész Velencéig, a mi nagyon kedvezőtlen benyomást tett. Vasárnap délelőtt Velencében megnézték a szent Márk-templomot, a dogepalotát és a művészeti akadémiát. Jó ebéd elköltése után gondoláztak; átmentek a Rialto hidján; megnézték az üveggyárt, a san-Giorgiot és a Lidot. Vacsora után a szent Márk-terén katonazenét hallgattak s tíz órakor nyugodni tértek. A programot mindenütt pontosan betartották s tegnap a Campanile megtekintése után indultak vissza hajón Fiuméba.

— **(Milyen lesz az idő?)** Ki tudná ezt megmondani? Hát ki más, mint az öreg leveli béka: Falb. Ismét jósolt. Ha a jóslását komolyan vennék, akkor igazán kétségbe kel-lene esnünk, mert Falb szerint az egész nyáron eső és zivatar lesz. Az igaz, hogy ez a jóslás épen úgy szól a tibeti falvaknak, mint nekünk. De szóljon az időjóslás: Julius 1—5-ig: Sok zivatar jelentékeny csapadékkal; . . . a hőfok lassankint csökken. Julius 1—10-ig: A zivatar és esőzés megszűnik. Száraz idő-járásra való hajlandóság mutatkozik. A hőfok közepesen alul csökken, az utolsó napokban ismét rendessé válik. Julius 11—14-ig: Messzire terjedő nagy esőzés, többször zivatarokkal. 12-ike körül a hőfok ismét közepesen alul csökken. Julius 15—25-ig: nem változik a helyzet. Julius 26—31-ig: Ismét több eső, sok zivatar. A hőfok jóval a közepesen túl emelkedik, a hónap vége felé azonban ismét alája kerül. A szabadságidőnek augusztusra eső hátralevő részéről sem tud Falb valami vigasztalót mondani. Augusztus 6—7-ig: A hőfok a közepesen alul van. Nagy esőzés. Augusztus 12—15-ig: Bőséges és hosszúra terjedő eső. Helyenkint felhőszakadás. A hőfok csökkenni kezd.

— **(Vajkivitel és szövetkezetek.)** Legutóbb szó volt azokról a mozgalmakról, melyek a földmivelési miniszter pártfogását élvező tejszövetkezetek körében Tolnamegyében megindultak abból a célból, hogy a vaj előállítását javíttassék. A dolgok mikéntjére nézve ezek a tudósítások igen kevés fölvilágosítást tartalmazván, szükségesnek látjuk őket a következőkkel kiegészíteni. A cél az, hogy a szövetkezetek az export céljából nagyobb mennyiségű, jó vajat legyenek képesek előállítani. E végett kell Dombóváron vajkészítő központot létesíteni, a hová a csatlakozó szövetkezetek be fogják szállítani a szeparátok által fölözött tejszint, melyet a mintaszerűen berendezendő központban egyöntetűen

földolgoznak s előre meghatározott áron a Hungária vajkiviteli részvénytársaságnak adnak el export céljából. Csak e mellett a nagy exportbuzgalom mellett a magyar piacra is gondoljanak, mert az mégsem járná, hogy java készítményeinket külföldön fogyasztsák el, nekünk pedig a salak maradjon.

— **(A „Jancsi“ bankó ellen.)** Erre mifelénk nem igen ismerik ezt a dolgot, de bezzeg az Alföldön meg a Bácskában nem egy vállalkozó van, aki »Jancsi« bankóval fizeti munkásait. Ez a furcsa nevű bankó olyan fele, mint a »tantusz«, csak hogy papírból készült s annyi értéket képvisel, mint a mennyit ráírnak. Természetes dolog, hogy a »Jancsi« bankó nem lévén általános forgalmu valutának elismerve, a szegény munkások, kiket ezzel a papirdarabokkal fizetnek, csak olyan helyeken szerezhetik be szükségleteiket, ahol a »Jancsi« bankókat elfogadják. Ilyenek aztán azok a »markotányosok«, akik társzekereken álló boltjaikkal oda hurcolkodnak, ahol vállalkozókhoz szegődött munkások dolgoznak s készségesen elfogadják a »Jancsi« bankót, melyből háromszorosat kívánnak a portékájukért, tudva azt, hogy a munkások úgy sem költhetik el másutt a papirszeleteket, mint az ő »boltjukban«. Mikor aztán vége van a munkának, akkor a markotányos beváltja az összegyűjtött »Jancsi« bankókat a vállalkozónál, kinek meg volt az az előnye, hogy a vállalat befejeztéig nem kellett készpénzt kiadnia. Ennek a manipulációnak persze csak a szegény munkás vallja a kárát. A küszöbön levő aratási munkálatokra tekintettel, kapcsolatban a mezei munkások törvényével, rendeletet bocsájtott ki a belügyminiszter, mely szerint úgy a mezei, mint az építkezési és egyéb munka-vállalkozóknak szigoruan megtiltja a »Jancsi« bankók alkalmazását s külön hirdetményekben felhívja a munkásokat, hogy ne szegődjenek oly vállalkozókhoz, kik Jancsi bankóval akarnak fizetni, hanem tegyék meg ezek ellen akár a rendőrségnél, községi előjáróságnál, vagy a szolgabírósnál a feljelentést. Az illetékes hatóságokat pedig utasítja a miniszter, hogy ezeket a munkásnép igazságtalan szipolyozására irányuló méltatlanságok elkövetését szigoruan ellenőrizzék s akadályozzák meg.

— **(Véres kocsikázás.)** Könnyen végzetessé válható baleset érte tegnap Siklóson Sohr Sándor pécsi szállítót. Sohr Siklóson tartózkodván, ott egy ismerősének jukkerfogatóján kocsizott végig az utcákon. Egyszerre egy nagy szénás szekér jött vele szemben, melylyel a fogat összeütközvén, Sohr kibukott az ülésből, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a feje betört és arcán s kezén is több sérülést szenvedett. A megsérült embert családjá haza szállította s most itthon ápolják; több nap fog belekerülni, mire sebeiből felgyógyulhat.

— **(Elvesztett pénz.)** Nagy kár ért tegnap egy szegény asszonyt. A petrezselyem-utca és a plébánia-utca között elvesztette összes készpénzét, mely tizenegy forint volt. A pénz egy zsebkendőbe volt kötve, melyet valami módon kiránthatott a zsebéből az asszony s így érte a kár. Most hát kéri a becsületes megtalálót, hogy vigye fel az elvesztett pénzt a rendőrségre, annál inkább, mert a tulajdonosnak az képezte egész vagyonát!

— **(Lögyakorlat.)** A mecsekhegyi lövőterén a pécsi 19-ik honvédegylezred le-génysege július hó 3-án és 4-én harcászati céllovészetet tart. E két napon a lőter körül a kocsis- és gyalogközlekedés el lesz zárva, nehogy a félretévedt golyók emberben vagy állatban kárt tegyenek.

— **(Évzáró tornaünnepély.)** A főgimnázium f. hó 28-án délután 5 órakor a városi torna csarnokban évzáró torna ünnepélyt tart, melyen a szülőket és az ifjuság barátait szívesen látják. Ugyancsak a főgimnáziumhoz a jövő tanévre szóló előleges beiratások is most történnek, még pedig f. hó 30-án és július 1-én 8-tól 11 óráig. *As I. osztályba*

30-án helybeli és július 1-én vidéki kath. ifjak vétetnek fel.

— **(Boszuálló asszony.)** Özvegy Sungec Györgyné, Felső-Iregh melletti Békapusztai lakosnőre már régebb idő óta haragudott a szomszédasszonya, Szabó Istvánné. Többször ígérte is neki, hogy kitölti még a boszuját rajta s a sok ígéretet végre a napokban be is váltotta. Ugyanis egy fejszével támadt haragosára és azt véresre verte. Még jó, hogy nem a fejszét, csak a nyelét használta boszujára kielégítésére; így is azonban olyan súlyos sebeket szenvedett a megvert asszony, hogy vagy három hétbe tart. míg felgyógyul sebeiből. Szabó Istvánnét feljelentették a bíróságnál, a hol most folyik a vizsgálat ellene.

— **(Fejbevert gyerek.)** Czárt Ádám olyan ágról-szakadt gyerek. Tizenegy éves és se apja, se anyja. A rokonainál élőködik s a szülői felügyelet híján egész nap barangol. Tegnap például Rácvárosra ment ki, hol este felé egy csapat falusi gyerekekkel összeveszvé, azok bevették a fejét. A véresre vert gyereket a rendőség vette pártfogásába s Tolnai Vilmos dr. kerületi orvos sebeit bekötözvén, ápolás végett a városi közkórházba szállították.

— **(A baranya-szent-lőrinci társaskör)** saját könyvtára javára július 2-án délután 4 órakor a községi erdőben táncmulatsággal és tűzijátékkal egybekötött nyári mulatságot rendez. Ez alkalommal fog a könyvtár gyarapítására adományozott »Király könyve« című diszmű kisorsoltatni. Belépti díj: személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt. Felülfizetések hirlapilag fognak nyugtáztatni.

— **(Tanítók fizetésrendezése.)** A tegnapi városi közgyűlésről szóló tudósításunkban a tanítói fizetések rendezésére tervezett díjosztályoknál közlésünkbe hiba csuszott be. A tanítók első díjosztálya ugyanis: 700 frt fizetés és 200 frt lakbér; a második osztály 600 frt fizetés és 150 frt lakbér; a harmadik díjosztály pedig 500 frt fizetés és 100 frt lakbér. Ezzel a helyesbített díjilletmény-nyel szemben lesz aztán a tanítónők első díjosztálya — mint jeleztük — 600 frt fizetés és 100 frt lakbér; a második díjosztály 500 frt fizetés és 50 frt lakbér; a harmadik díjosztály 400 frt fizetés és 50 frt lakbér.

— **(Az alispán operációja.)** Tor-mai Károly alispánnak körülbelül tizennégy nappal ezelőtt egy vadhús kinövése támadt a balkezének gyűrűs ujján, melyet Mende Lajos dr. megyei főorvos ma délelőtt operált meg. Dacára annak, hogy a műtét nem csekély vérvesztéssel járt, az alispán igen jól érzi magát s valószínű, hogy néhány nap múlva már teljesen helyreáll egészsége.

— **(Megvert erdőőr.)** Misleny községben a napokban eddig ismeretlen tettesek éjnek idején megtámadták Korner József ot-tani erdőőrt s botokkal alaposan elverték, úgy hogy az erdőőr alig birt haza vándorogni. Az ütések — melyeknek nagyobb részét botjával sikerült az erdőőrnek felfogni — nem okoztak nagyobb sérüléseket. Az éjjeli támadók kiléte iránt megindították a nyomozást s bár eddig még nem sikerült a tetteseket kipuhatolni, valószínű, hogy oly emberek voltak a támadók, kik az erdőőrré állásánál fogva haragudtak s így kívántak boszút állani.

— **(Tolvaj juhászegény.)** Karakás János újbányai lakos panaszt emelt a hatóságnál, hogy valaki ezüst óráját ellopta. A megindított nyomozás során aztán sikerült is a tettest Kovács Imre juhászegény személyében elfogni, kit a káros egy hónappal ezelőtt bocsájtott el szolgálatából. A tolvaj juhászegényt átadták a bíróságnak.

— **(Vidra-fogás.)** Kühnel Ferenc, községi jegyző Bonyhádon egy malom melletti erdőben egy teljesen kifejlett vidrát talált. Nosza segítséget hívott s kézre kerítvén a ritka állatot, hevenyében agyon is verette s a szép példányt átadta a bonyhádi gimnázium természetrajzi gyűjteménye számára.

— **(A tolnavármegyei gazdasági egyesület közgyűlése.)** A tolnavármegyei gazdasági egyesület vasárnap a tagok s a vármegyei közönség szertőlött nagy érdeklődése mellett tartotta meg közgyűlését Szegzárdon. A szokatlanul nagy érdeklődést az elnöki széknek betöltése okozta. A betegeskedő Bartal Béla ugyanis lemondott e tisztről s a vármegye független nagybirtokosai s gazdái mindenáron Jeszenszky Andort kívánták helyére megválasztani, egy kisebb töredék pedig Apponyi Géza gróf, a vármegye első virilistája mellett csoportosult. Elnök csakhogyan Jeszenszky Andor lett 81 szavazattal, míg Apponyi gróf 12 szavazatot nyert. Jeszenszky Andort, ki mint alelnök évek hosszú során át óriási tevékenységet fejtett ki az egyesület érdekében, a közgyűlés zajos ovációjában részesítette s Percel Dezső képviselőházi elnök hosszabb beszédben biztosította őt az egyesület tagjainak mindenkor támogatásáról. Alelnöknek Percel Józsefet választották, a tenyészállat szétosztó bizottság elnöke pedig Forster István lett. A közgyűlés nagy örömmel vette tudomásul Darányi Ignác földművelésügyi miniszter táviratát, a melyet az e hónapban Bonyhádon megtartott tenyészállatvásár ötletéből intézett a gazdasági együlethez. A folyó ügyek tárgyalásának során elhatározták, hogy fölriratot intéznek a miniszterhez, hogy a Dombóvárra tervezett vajkiviteli központi szövetkezetet minden körülmények közt Szegzárdon helyezze el. A közgyűlés után hankett volt a Szegzárd-szállóban.

— **(Kétes egzisztenciák.)** Két csavargót tartóztattak le tegnap este Úszóghőn, kik mindketten elég alkalmasak arra, hogy a hatóság embereinek gyanuját felköltsék. Az egyiket Simon Lajosnak hívják s állítólag alkalmazás nélküli asztalos legény, a másik Weber János kovács inas. Ennek munka-

könyve is van, melyből azonban az első lap, melyen a név és személyleírás szokott lenni, ki van szakítva. A bejegyzések valódisága is igen kétséges. Kihallgatásuk után mindkettőt illetőségi helyükre fogják toloncolni.

— **(Családi dráma.)** Préboisban, Grenoble közelében, a 70 éves Jolly Frédéric agyonlőtte Tranquille nevű 35 éves fiát és meglőtte ennek öccsét, Theodorét. Aztán másik puskát fogott, hogy még egyszer Théodora lőjön, de ez birokra kelt atyjával, a fegyver elstült és az öreg Jolly holtan rogyott össze. Jollyt részeges, házsártos embernek ismerték. Theodorét nem tartóztatták le, mert a rendőrség és a vizsgálóbíró balesetnek tekintette az esetet.

— **(A tüdő és a nikotin.)** Feltűnő dolog, hogy a dohány élvezete aránylag milyen ártalmatlan. Ha azt a nikotin mennyiségét, a mely egy közép nagyságu szivarban van, nem füstalokban szívják be, okvetlenül kényelmetlenül éreznők magunkat. Hogy ez a szivarzás alkalmával nem történik, csakis abból magyarázható, hogy a máj, az epe s a vesehárttyák nagyban ellentállnak a mérges anyagoknak. A tüdő, amelyet a szivaros ember leginkább foglalkoztat, szintén nagy mértékben áll ellent a nikotinnak. Ezt a tényt Roger, a párisi orvosi kar tanára igazolta be. Roger ugyanis nyulakat ojtott be, még pedig azoknak olyan ereit, amelyek a tüdőhöz vezetnek. Kitűnt, hogy a nikotin ereje jóval meggyengült, amikor már keresztüljárta a tüdőt. A pipás emberek tehát ne igen féljenek attól, hogy a tüdejük sínyle meg a dohányzást.

— **(Fekete himlő.)** A tolnavármegyei Báltaszéken — mint onnan jelentik — fellépett a fekete himlő. A járványnak már több áldozata is van s a hatóság rendeletéből most mindenkit beoltanak, nehogy a járvány nagyobb arányokat öltsön.

— **(Drágul a nyúlbor.)** Mint egy szaklap közli, a nyúlborok ára a tél óta folyton emelkedik s a lipcei szőrmeáru vásáron két és háromszoros áron keltek el s áruk — mint ezt a legutóbbi majna-frankfurti vásár igazolta — még folytonosan emelkedik. Ennek oka a nyúlborok sokféle használhatósága és feldolgozása ipari célokra. Mostanság ugyanis a nyúlborok legnagyobb része meg lesz festve. A technika ebben az irányban gyorsan fejlődött és sok elsőrendű gyár alakult, mely a nyúlborokból a legkülönbözőbb fajtájú szőrméket, »mint valódiakat« képes előállítani. Ez az oka a rohamos emelkedésének és pedig annál inkább, mivel a német szőrmeáru vásárok szükségletüket csak részben fedezhetik saját területeikről s nagyobb részét Ausztria, Magyarország, Morva- és Csehországból szerzik be.

— **(Ipartestületi betegsegélyző pénztár.)** A pécsi Ipartestület kebelében felállítandó ipartestületi betegsegélyző pénztár beruházási és felszerelési költségeire az Ipartestület 400 forint kölcsönt szavazott meg a testület törzstőkéjéből. Így tehát a testületi betegsegélyző pénztár a legközelebb megkezdheti működését.

— **(Terjed a sertésorbánc.)** Megyénkben terjed a sertések között a sertésorbánc. Legujabban Magyar-Sóros, Egerágh és Rácpetre községekben lépett fel a sertésorbánc, minek következtében nevezett községek alispáni rendelettel kiviteli zárlat alá helyeztetek.

— **(Megvadult lovak.)** Ma délután 2 órakor nagy riadalmat okozott a Király-utcán két elszabadult ló, mely megvadulva ragadott magával egy lisztes zsákokat szállító kocsit. A megvadult lovak gazdátlanul ragadták végig a piacon a kocsit s csak a Ferenciek-utcáján tudták elfogni őket. A megvadult lovak így is nagy utat tettek, mert a pálya-utcaról rohan-

leány iránt s mihelyt meghallotta, hogy el van bocsátva, magához vette; egyrészt, hogy sógornőjét boszantsa vele, másrészt, mert azt hitte, hogy Mariette alkalmas eszköze lesz az ő terveinek.

Nem is álmodott arról, hogy a francia kisasszony ép őt szemelte ki, hogy a saját céljainak eszközévé legyen.

Doktor Vaughan ugyanis levelet irt, hogy Davis multjából nem lehetett egyebet kideríteni, mint hogy néhány év előtt bizonyos Weston Cora társaságában Európába utazott és csak bizonyos idő múlva tűnt föl újra Bostonban. Ezzel az eredménnyel természetesen nem lehetett sokat kezdeni, noha azt megállapították, hogy a jelenlegi Arthurné és a kártyás között évek hosszú sora óta tartott a bizalmas viszony.

Alice belátta, hogy kitűzött céljához — Girard Fülöp kiszabadításához — egy lépéssel se jut közelebb, ha nem sikerül kideríteni, hogy Lucian Davis követte el és hogy mi okból követte el Percy Eduard ellen a merényletet. Ez idő szerint pedig ezt legjobban Lucian bűntársa, Arthur Cora által lehetett kitudni.

Világosan, tisztán látta Alice maga előtt feladatát. A szép kalandornőt hatalmába kellett keríteni, hogy valamely önbeismerésre bírja. Ez okból hagyta föl Arthur kisasszonynál a szolgálatot és szegődött Corához. Mert ha Cora hatalmában lesz, kitudja annak titkait és főkép hozzájut első házasságának okmányaihoz.

De hol voltak ezek? Hová rejtette Arthurné?

Dr. Le Guise.

Arthurné beteg volt. Nem aggasztóan beteg, csak egy kis futó migrén érte. Hanem nyugalomra volt szük-

— Miért? kérdezte meglepetve doktor Vaughan.

— Mert Girard urnak vissza akarom szerezni szabadságát és ez csak úgy megy, ha az egész társaságot ott, együtt hagyom a fészekben, amíg bizonyítékokat találtam.

— Hogyan, ön fölaldozná ezért a saját boszuját?

— Ó nem! Csak elhalasztom, mert előbb jótevőim iránt hálás akarok lenni. Davis most itt van: alighanem Percy után kutat; tehát könnyű lesz őt egy detektív által állandóan figyelet alatt tartani.

*

Alice nem sejtette, hogy Davis, mialatt ő Bostonba utazott, »nővérenek« hívására Bellair-be utazott. Persze, csak titokban. Az állomásnál maga Cora várta, kis ponyy-kocsival, a melyet ő maga hajtott. A vasutról nem mentek Oakleybe, hanem egész ellenkező irányba hajtottak.

— Nos, édesem — szólt Davis szivarra gyujtva — mi történt, hogy ilyen gyorsan idehivattál?

— Egy kellemetlen valami: Percy Eduard itt van.

— Hogyan? Percy? — Davis mereven bámult rá.

— Hogy kerül ez az ember ide? Azt hittem, Cubában van.

— Én is azt hittem. Hanem a valóságban már három nap óta Oakleyben van.

— Miért nem utasítottad ki?

— Hiszen, ha tehettem volna! — sóhajtott Cora.

— De oly merészen lépett föl s azzal fenyegetett, hogy följelent, a miért férjhez mentem Arthur Johnhoz anélkül, hogy tőle elváltam volna.

— De hiszen nálad vannak a bizonyítékok.

— Igen, de ő még mindig nagy kellemetlenséget okozhatna s ezért bizonyos békeszerződést kötöttem vele.

tak el, hol a kocsis magukra hagyta őket. A megvadult lovak *Donner* József lisztkereskedő tulajdonát képezik s a gondatlan kocsis ellen megindította a vizsgálatot a rendőrség.

— **(Eltűnt fiu.)** *Rapp* György, mázai születésű, 11 éves iskolásfiu szüleinek pécsi lakásáról még folyó hó 19-én eltávozott s azóta nyoma veszett. A eltűnt fiu hoszasarcu, kék szemű, barna haju, magas homloku; orra és szája rendes; jobb füle alatt forradás van. Anyanyelve német, de magyarul is beszél. Eltűnésekor szalma kalapot, rongyos fekete kabátot, fehér inget és barna nadrágot viselt, lábbelije pedig nem volt. A rendőrség most keresi az eltűnt fiut.

— **(Pécs választói.)** A város központi választmánya ma délután 4 órakor ülést tartott a városházán a polgármesteri helyiségben. Az ülésen *Majorossy* Imre polgármester elnökölt s jelen voltak *Egry* József, *Weiller* N. János, *Fekete* Mihály és *Tróber* Aladár dr. főjegyző. Az ülésen a jövő évi országgyűlési képviselőválasztók névsorának kiigazítására kiküldött bizottság munkáját vizsgálták felül s véglegesen megállapították a jövő évi képviselőválasztók névsorát. E szerint a jövő évben 2934 képviselőválasztó polgár lesz Pécsen, mely számban 342 adóhátralékos választójogosult polgár van. E 342 szám az egyes városrészek között megoszolván, a nem adóhátralékos választók száma az egyes városrészekben a következő:

- a belvárosban 985;
- a budaikülvárosban 824;
- a szigetkülvárosban 783;

Tavaly az idénre érvényes választói névlajstromba összesen csak 2155 választó lett felvéve; tehát a szaporulat hétszázhetvenkilenc. A választói névsor július 5-től 25-ig közszemlére lesz kitéve, mely idő alatt az első 10 napon a névjegyzék ellen felszólamlások, a má-

sodik 10 nap alatt e felszólamlásokra észrevételek adhatók be, melyeket a központi választmány szeptember első felében tartandó ülésén fog elbírálni.

— **(Az új posta- és táviráda palota.)** A pécsi posta- és távirádaigazgatóság s a város között már régebben folynak a tárgyalások egy posta és táviráda palota építése iránt. A palota terveit most *Némethy* József államépítészeti mérnök elkészítette. Ehhez a tervhez most megfelelő telket kell keresni s akkor az új palota építésének mi sem áll útjában. Addig azonban még sok víz lefolyik a Tettyén...

— **(Képviselői beszámoló.)** *Szluha* István képviselő vasárnap tartotta beszámolóját a tolnamegyei Dunaföldvárótt az Erzsébet-téren. Nagy tetszést aratott; különösen mikor a jelenlegi kormány elnökének, *Széll* Kálmánnak becsületes törekvéseiről megemlékezett. *Széll* a beszámoló szerint kiegyezése által, melyet *Szluha* ugyan elvileg nem helyesel, Magyarországot egy lépéssel közelebb hozta a függetlenséghez. A beszámolót bankett követte.

— **(A cirkuszról.)** Az *Enders*-féle cirkusz naponként változatos program mellett tartja előadásait a Buza-téren. Előadásai igen szórakoztatók és mulatságosak s megérdemli a pártfogást, miben a közönség részesíti. A cirkusz kedvelt sodrony-művésznője, *Anitta* és *Alberto* hohóc holnap (szerdán) este tartják jutalomjátékukat, mikor *Kohn* Ármin, a pécsi tornaegyesület ismert kitűnő tornász-tagja is közreműködik az előadáson.

— **(Egy tiszt öngyilkossága.)** *Braunauban* (Felső-Ausztria) báró *Löwenschwerdt-Mayer* Lipót 59. gyalogezredbeli főhadnagyot szolgálja az ágyban vértől borítva találta. A segélyül hitt orvos konstatálta, hogy a főhadnagy revolvergolyót lőtt a jobb halántékába. A golyót a seb vizsgálata közben a

csontszilánkokkal együtt eltávolították. A főhadnagy sebe életveszélyes. *Mayer* főhadnagy először három golyót a falba lőtt s aztán a negyediket a saját fejébe. Hosszabb idő óta buskomor volt és nagyon visszavonultan élt. Az öngyilkosságot csak hirtelen támadt elmezavarban követhette el. A szerencsétlen tiszt még csak 26-dik évében volt.

— **(Vásár áthelyezés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó Nagybjom községben a f. évi augusztus hó 7-ére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi augusztus hó 8-án tartassék meg.

— **(A város építési bizottsága)** tegnap délután 3 órakor ülést tartott *Herbert* János gazdasági tanácsos elnöklete alatt a városháza gazdasági tanácstermében. Az ülésen résztvettek *Rauch* János főmérnök, *Csizmadia* Géza másodaljegyző, *Wachauer* Károly, *Hartl* Ferenc, *J. Engel* József, *Cirer* Elek dr. főorvos és *Ruepprecht* Nándor. A bizottság a következő építési engedélyeket javasolta kiadni: *Hirschfeld* Samu, bálicsi szőlőben nyárilak; *Neumann* Ignác, Siklósi-u. 17.; *Majsterovics* Anna, Ágoston-u. 11 sz.; *Heffner* József, *Kardos* Kálmán-u. 3.; *Fingerhut* János, Ágoston-utca 71 sz.; *Klein* Adolf, Siklósi-u. 23.; *Varga* Ferenc *Majláth*-u 13.; *Haksch* Károly *Jókai*-tér 7. és *Kopcsányi* Károly, *Papnöveide*-u 27 sz. alatti építkezésekre.

— **(Utóállítások.)** Ma reggel nyolc órakor a vármegyei katonai utóállító bizottság *Vadnai* Jenő polgári elnök elnöklete alatt ülést tartott, melyen a járás képviselőjében *Vaniss* Sándor főszolgabíró, továbbá *Trixler* Rudolf megyei főorvos jelentek meg. A katonaság részéről megjelentek: *Duralia* őrnagy *Tirszka* Károly főhadnagy és *Papanek* hadnagy, a honvédség részéről *Kelec* százados, *Reditzky* főhadnagy, *Scholz* és *Gidofalvy* ezred-

— Mily áron? — kérdezte *Davis* fürkészően. Gunyosan nevetett *Cora*.

— Természetesen nem ingyen. *Percy* nagybátyjának óriási örökségét az utolsó fillérig elpocsékolta s most gazdag feleséget akar horgászni. Erre *Arthur* kisasszonyt szemelte ki. Az aggszűz halálosan szerelmes belé, úgy, hogy *Percy*nek könnyű dolga lesz vele. Természetesen, mihelyt a pénzét kicsalta, a faképnél fogja hagyni. Tőlem azt követeli, hogy ne vessek gátat az útjába és én a béke kedvéért beleegyeztem.

— Mégis csak nagyon nyomasztó, hogy ez az ember itt legyen — mondta aggódva *Davis*.

— Bizony — felel az. — Nekem is nagyon kellemtlenül esik. Hanem két rossz közül a kisebbiket kell választani, jobb ha elhatározzuk, hogy jól szemmel tartjuk őt. Téged természetesen még nem szabad, hogy lásson — nem tudja, hogy mily szerepet játszol itt; csak ha *Arthur* Ellent elcsipte, lesz kikerülhetetlen közöttetek a találkozás. Addig maradj a városban és kezd meg a dolgot doktor *Le Guise*-zel.

Az utóbbi pontról még kimerítőbben beszéltek, azután *Davis* visszatért Bostonba, nem is sejtette, hogy egy detektív állandóan ügyel rája. Mindazonáltal az utóbbi nem tudott egyebet kikutatni, mint azt, hogy *Davis* minden este eljár egy játék-klubba és sűrűn jön össze egy emberrel, a ki ugyan tanárnak tituláltatta magát, de a kiről senki se tudta bizonyosan, hogy kicsoda.

Ezalatt *Percy* *Eduard* nagy sikereket ért el *Arthur* *Ellen* ábrándos szívének meghódításában. *Ellen* kisasszony meg volt hatva annak lovagias fellépésétől s elhitt minden bókot, minden hizelgést, a melyet az neki mondott. Órá-

kat töltött el a toilette-jénél, hogy csak szeladonja szemében minél fiatalabbnak tűnjék fel.

Mariettenek rossz órái voltak; már semmit sem tudott urnőjének kedvére tenni és annak szeszélye miatt sokat kellett szenvednie. Ezért mindig megboszulta magát, mogorva lett és a kisasszony udvarlóját rejtett célzásokkal gyanusítani kezdte.

— Azt hiszem, — mondta egy reggel, mialatt *Arthur* kisasszony művészi frizurájának bodorításán dolgozott — én *Percy* urat a múlt évben láttam baltimore-i uraságomnál. Akkor úgy hirlett, hogy egy gazdag nővel el van jegyezve, a kitől örökölni akart. Ugy látszik azonban, semmi se lett a dologból.

A tükörből láthatta, hogy *Ellen* kisasszony menynyire elsápadt.

— Ahá! — gondolta *Mariette* — a tövis szúr!

És úgy is volt. A szerelmes aggszűz szívében oly hatalmas lett a féltékenység és a kétkedés, hogy még az nap szenvedélyes keresztkérdések alá vette udvarlóját. De az jó beszélő képessége folytán, minden zavar nélkül kiállotta. Azt mondta, hogy azt az urat, a kinél *Mariette* volt, nem is ismeri; hogy sok névrokona van és hogy igen fáj neki, a mikor cselédjének üres fecsegésére hallgat.

Az aggszűz természetesen elhitte az ő érveit, sőt ráhagyta magát beszélni, hogy a rágalmozó francia kisasszonyt elbocsássa; *Mariette* egyáltalán nem látszott búsnak e miatt. Az utóbbi időben figyelmessége által nagyon a kedvébe került *Arthurné* asszonynak, akinek sűrűbben mondta, hogy mennyivel inkább szeretne egy fiatal, szép urnő szolgálatában lenni, mint egy ilyen hiu, vén kisasszonynak. Ez hizelgett *Corának*. Érdeklődni kezdett a

orvosok. Utóállításra összesen nyolcan jelentkeztek, ezek közül öten az apák keresetképzetelensége miatt, hárman pedig a fősorozás elmulasztása miatt. Ezek közül egy bevált katonának, kettő pedig alkalmatlannak találtatott.

Kilenc órakor délelőtt ugyancsak a Scholtz-féle sörházban a városi utóállító bizottság tartott ülést Majorossy Imre polgármester elnöke alatt. A bizottságban részt vettek: Pintér Ferenc városi tanácsnok, katonügyi előadó, dr. Czirer Elek városi tiszti főorvos és dr. Kelemen Mihály ny. főtörzsorvos. A katonaság részéről ugyanazok, kik a megyei utóállító bizottság ülésén résztvettek. Utóállításra huszonketten jelentkeztek, kik közül ketten váltak be katonának.

— (Postán küldött csókok.)

Szentimentális lelkek ne panaszkodjanak többé, hogy nem lehet csókot a távolba küldeni. Egy fiatal szerelmes washingtoni hölgy jegyesének irt és végül ajkát nyomta oda a papírra, mely nemsokára az »ő« kezében lesz. A kisasszony azonban véletlenül a levél írása előtt ajkát, melyet a szél kifűt és érdessé tett, bekente valami krémmel és a zsiros érintkezésnek nyoma maradt a papíron, egy cseresznye piros ajk hű fotografiája. Igen piros, mert nemcsak crème volt a szép ajkakon, hanem alatta egy kis karmin is. Az első lenyomat sikerülvén, a kisasszony több ajklenyomatot csinált a levélpapírra és a boldog vőlegény, a mikor a levelet megkapta, minden utasítás nélkül is tudta, hogy a szép piros nyomokkal mit csináljon. A dolognak pedig hire ment és azóta Amerikában alig irnak szerelmes levelet, melyet egy vagy több ilyen modern szerelmi bélyeg nem díszítene.

— (Törzsörmeisterek fizetés-emelése.) Ismét újítás történt a honvédségnél, régen tervbe vett újítás. A rangosztályba nem sorolt havidijasok (törzsörmeisterek) fizetéséről van szó. Nem maradhatott ez tovább is a régiben. Nem különösen a múlt év január 1-ső óta, amikor a tovább szolgáló altisztek pótdíját rendezték. Azóta megtörtént ugyanis, hogy az irnoki teendők végzésére kivezényelt örmeisternek aránylag magasabb fizetése volt, mint az ugyanazon parancsnokságnál irodavezetőként működő törzsörmeisternek. Most végre megjött a várt fizetés-emelés. A fizetés-emelést 1899. január 1-től vették tervbe, de az ismert politikai okok, mint sok más egyebet, ezt is megakadályozták, feltartották. A fizetés-emeléssel egyidejűleg a törzsörmeisterek szolgálati és szervezeti viszonyaiban is lényeges változások történtek. A törzsörmeisterek az ellátás tekintetében három osztályba sorolhatnának ezután. Az I. osztályu havi fizetése 50 frt, a II. osztályu 42 frt, a III. oszt. pedig 35 forint. Az évi ruhaátalányt 42 forintról 60 forintra emelték, úgy hogy a változatlanul maradt lak- és butorbér és fűtőfa-váltsággal együtt például egy Pécseni állomásozó törzsörmeister évente az I-ső osztályban 869 forint, a II. osztályban 773 frt, a III. oszt. pedig 689 frt fizetést fog kapni. A magasabb fizetés folyó évi július hó 1-től számítódik, azonban a többletet a rendelet szerint március 1-től kezdve felszámítják és kifizetik.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. június 27. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 65.1 (emelkedő.)

Hőmérsék = 13.9 °C

> maximuma : 21.2 °C

> minimuma : 13.0 °C

Párányomás : 10.0 mm.

Relatív nedvesség : 85.

Felhőzet : 10° Str. NW.

Szélirány s erő : NW. 1.

Csapadék 24 órai :

Változó felhőzet, enyhe.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ Eötvös Károly mint regényíró.

Vannak sokoldalú geniek, a kikről bizvást el lehet mondani, hogy akármilyen tere lépnek, tökéleteset fognak alkotni. Ezek közé tartozik Eötvös Károly. Az Egyetértésnek majdnem minden számában olvashatunk tőle érdekesítő dolgozatokat, tele a gondolat és eszme mélységeivel. Essay-k, memoírok, jellemrajzok, jogtudományi értekezések, vezércikkek, a melyek a legremekőbb magyar toll tündöklő szüleményei. Csak mostanában fejezte be ugyancsak az »Egyetértés«-ben a »Gróf Károlyi Gábor följegyzései« című ciklust, a mely az egész országban a legnagyobb feltűnést keltette. Mindezek a dolgozatok kizárólag az Egyetértésben jelentek meg, a minthogy azután megírandó művei is mind e legnagyobb és legelterjedtebb orgánumban fognak megjelenni. E lap olvasó közönsége napról-napra terjed és óriási arányokban növekszik. Eötvös Károly most új meglepetésben részesíti a magyar olvasó közönséget. Ugyancsak az »Egyetértés« a jövő évnegyedben Eötvös Károly tollából egy nagyszabású, nemzeti tárgyú regénynek a közlését fogja megkezdeni. Már az a tény, hogy Eötvös a regényirodalom felé fordul, elég arra, hogy az érdeklődést a legnagyobb mértékben fölébressze. Az utolsó félszázad történetét nálánál jobban senki sem ismeri; embereket, korszakokat jellemezni magyar író úgy nem tud, mint ő. Épen ezért ez a regény bizonyára utolsó félszázadunk legérdekesebb terméke lesz s bizonyára újra jelentékenyen megnöveszti az Egyetértés olvasóközönségét. Az Egyetértés előfizetési ára negyedévre 5 frt s mutatószámot kívánatra szívesen küld az Egyetértés kiadóhivatala.

○ Párisi Divat. Mind a fővárosi, mind a vidéki hölgyközönség belátta már rövid idő alatt, hogy a divat dolgaiban a Párisi Divat a legjobb tanácsadó. Ez a lap az, melynek a legtöbb eszköze van arra, hogy olvasóit igazán reásegítse a párisi eleganciával való öltözködésre, mivel képei csupa eredeti francia mintaruhákat ábrázolnak. S még hozzá jutányos módon tehetik ezt a hölgyek, mert a lap szabásmintái, magyarázatai nyomán a legszébb ruhák otthon is elkészíthetők. A lap cikkei beszámolnak mindarról, ami a kézimunka, butorzat, kozmetika, háztartás terén a legjobb, legraktikusabb újdonság. — A szerkesztőség minden hozzá intézett kérdésre készséggel válaszol és segítségére van az olvasóknak a bevásárlásokban is. Minden szám egész iv divatképet, kézimunka ivet s regény-mellékletet ad, továbbá színezett képeket és szabás-mintákat. A »Párisi Divat« előfizetési ára egy félévre 4 frt, egy negyedévre 2 frt. A »Pesti Hírlap«-al együtt félévre 9 frt. egy negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatószámokat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

Törvénykezés.

§ **Fiatol tolvaj leány.** Egy fiatal, alig 15 éves leány fölött mondott ítéletet tegnap délelőtt a pécsi kir. törvényszék, ki azonban fiatal kora dacára alaposan rászolgált a törvény szigorú ítéletére. *Derváki Katalin* szentlőrinci illetőségű leány, f. évi április hó 28-án mint cseléd elszegődött Reinisch Antal pécsi lakoshoz. Május hó 13-án eltűnt a cseléd gazdája lakásáról s oda nem is tért vissza többé. Ekkor vették észre, hogy az eltűnt cselédleány kilopta gazdája íróasztalából a szekrény kulcsát s a szekrényből három dobozban egy férfi arany óraláncot, három aranyórát, három brosch-tűt, egy pár arany inggombot, egy arany nyakláncot, két arany mellűt vitt el körülbelül háromszáz forint értékben. Az ékszereket a cselédleány részben elzalogosította, részben pedig, a gazdája panasza tolytán meg-

indult nyomozás során történt letartóztatása alkalmával megtalálták nála. Így került tegnap *Derváki Katalin* a lopás vétségével vádoltan a pécsi kir. törvényszék elé, mely — miután a leány 16-ik életévét be nem töltötte s így terhére a lopás büntette megállapítható nem volt — *Derváki Katalint hat heti fogházra* ítélte, melyből a vizsgálati fogság által négy hetet kitöltöttek számítanak. Az ítélet jogerős.

§ **Aki a rendőrt bántja.** Régi dolog az már, hogy a rendőrökkel nem lehet kukoricázni! Aki mégis megkísérli a lehetetlent, az úgy jár, mint *Gabelits István* szabolcs-bányatelepi lakos, ki december 2-án, a császár-jubileum alkalmával alaposan felöntött a garatra s eme borközi állapotában bejött Pécsre s itt a szigetországon betért *Cirják Antal* korcsmájába. De nem sokáig maradt békében a beszeszt vendég, hanem összetört egy poharat s olyanformán kezdett duhajkodni, hogy a korcsmáros kénytelen volt rendőrökért küldeni. El is ment az őrjárat — *Fodor János* és *Gergelits Ferenc* rendőrök, — kiket azonban *Gabelits István* ezzel fogadott, hogy :

— Jönnek a rendőr kutyák!

S mikor a rendőrök csendre intették, nagy káromkodva neki szaladt *Fodornak* s torkon ragadva fojtogatni kezdte. Persze hirtelen lefűltek a magyart, bevitték a torony alá s a törvényszéknél pedig hatóság elleni erőszak miatt megtették ellene a feljelentést. Tegnap tartotta ez ügyben a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék, mely *Gabelits István* a hatóság elleni erőszak vétségében bünnöské mondván ki, 14 napi fogházra ítélte. Vádolt megnyugodott az ítéletben, a védő és a kir. ügyész azonban felebezést jelentettek be.

§ **Csőd.** A szegzárdi kir. törvényszék *Rubin Károly*, báttaszéki lakos ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos dr. *Sonnenwend* Frigyes, törvényszéki bíró; tömeggondnok *Mayer* Gyula, szegzárdi ügyvéd, helyettese *Beszédits* Ödön, báttaszéki ügyvéd. Igénybejelentési határnap augusztus 16.; felszámolási határidő szeptember 16-dika.

§ **A Splényi-Engel ügy.** Csak tegnapi lapunkban irtunk bővebben a Splényi-Engel ügy titokzatos és meglepetéseket ígérő állapotáról s épen a tegnapi nappal fontos stádiumba lépett a báró Splényi Ödön rendőrtanácsos ellen megindult bünvádi eljárás. Oláh András budapesti vizsgálóbíró ugyanis több heti munka után befejezte az előnyomozatot és tegnap az ügy iratai a kir. ügyészséghez kerültek. Maga a főügyész helyettes fogja ebben az ügyben az ügyészség indítványát megtenni.

T a n ü g y.

)(**A siketnéma tanulók.** Budapesten a napokban volt a siketnémák m. kir. állami iskolájának a vizsgálata a Röck Szilárd-utcai intézet helyiségeiben. *Negyvenkét siketnéma gyermek* mutatta be egy hosszú év fáradtságos eredményét és ezzel az eredménnyel meglepett mindenkit. A négy osztályba sorozott szerencsétlen gyermekek, a kiket a hallás- és beszélőképesség hiánya egyébként teljes tehetlenségre és tudatlanságra kárhoztatott volna: irtak, számoltak, és beszéltek. Nehezen és szakadozottan, de beszéltek. A 1890-iki népszámlálás szerint Magyarországon van összesen 5170 tanköteles siketnéma: ezekből oktatásban részesül 426 gyermek, tehát az egésznek 8.2 százaléka; 91.8 százalék, tehát körülbelül ötezer gyermek vadon és tudatlanul nő fel, semmit sem tanulván gyermekéveiben a férfikorra. Valóban, a társadalomnak nem szabad szükkeblűnek lenni e szerencsétlenek iránt s az államnak a nagyközönség támogatásával meg kell felelni a feladatnak, melyet a humanizmus egyenesen kötelességévé tesz: tőle telhetőleg gondoskodni a szerencsétlenekről, a kiktől a természet megtagadta a képességet

arra, hogy maguk gondoskodjanak magukról. Az egyes városok és vármegyék általában nagyon elhanyagolják a siketnéma gyermekek ügyét. Árva, Beszterce-Naszód, Fogaras, Hunyad, Nagyküküllő, Szolnok-Doboka, Udvarhely, Ugocsa és Ung vármegyéből egyetlen siketnémat sem részesítenek oktatásban. A városok közül Pancsova, Pécs, Szabadka és Ujvidék semmitsem törődik e szerencsétlenekkel, pedig e vármegyékben és városokban az 1890-iki népszámlálás 615 tanköteles siketnéma gyermeket talált.

Közgazdaság.

□ **Megszűnt állatjárvány.** Megyénk Véménd községében a szarvasmarhák között uralgott hólyagos kiütés megszűnt. Ennélfogva az alispán feloldotta a községre kimondott kivíteli tilalmat.

□ **Vámilleték a jövő óra.** A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1899. évi július hóra tizenkilenc és fél (19½) százalékban állapított meg.

□ **Sertéstartó gazdák figyelmébe.** Megyénkben legujabban Áta községben is fellépett a sertésvész s így épen husz község van, melyben járvány uralkodik a sertések között: 12 községben sertésvész és 8 községben sertésorbánc. A pécsi rendőrkapitányság tehát figyelmezteti a közönséget, hogy sertésszükségletét helyben szerezze be s a sertéstartó gazdákat felhívja, hogy ha legkisebb megbetegedést tapasztalnak a sertéseknél, jelentsék azonnal a hatóságnak; ha pedig elhull egy sertés, azt elásni nem szabad, hanem szintén be kell jelenteni. Ki e rendelet ellen vét, szigorú pénzbírság alá esik!

□ **Gazdasági tudósítás.** Tolnavármegyében — mint szegzárdi levelezőnk írja — az összes mezőgazdasági termények állása teljesen kielégítő és általában jobb középtermésre nyújt reményt. A kevés kivétellel majdnem mindenütt szépen álló buzákban az elmúlt eszések alatt a rozsa általánosan fellépett ugyan, további fejlődése azonban a beállott szárazabb időjárásban megszűnt és így remélhető, hogy károkat nem is fog okozni. Kiválóan szép termés mutatkozik az újra ültetett szőlőkben, melyeknek fejlődése mindenütt igen szépnek mondható. A munkáviszonyok az egész vármegyében jók és rendezettek. Az aratási munkálatok mindenütt és legtöbbször az illető vidékeken már ismert munkásokkal a szokásos fizetések mellett biztosítva vannak.

□ **Borkereskedők figyelmébe.** A földművelésügyi m. kir. miniszterium f. hó 15-én kelt 40582. számú leiratával közli, hogy a tarcali m. kir. vincellérskola szőlőjében és a vele kapcsolatos tokaj-hegyaljai állami szőlőtelepeken termelt borok és pedig összesen 650 hl., f. évi július hó 3-án Tarcalon nyilvános árverésen eladásra bocsátatnak. A részletes árverési föltételeket, úgy az eladásra kerülő borkészletek részletes kimutatását a pécsi kereskedelmi és iparkamara a hozzáférhető érdeklődőknek készséggel rendelkezésére bocsátja.

□ **Gyümölcsvásár Baján.** Baján az állandó gyümölcsvásár a nagykaszánya épületben megnyitott. Az évadnak megfelelő gyümölcsöt úgy kicsinyben mint nagyban eladásra állandóan készletben tartják s megrendeléseket bármily gyümölcsre mindenkor elfogadnak a vásáron. A rendezőség föl hívja a termelő közönséget, hogy terményeit érés előtt legalább

10 nappal jelentse be, érő gyümölcséből min-tát hozzon, vagy hozza be érett gyümölcsét. A vásárt rendező Egyesület a vásárból anyagi haszonra igényt nem tart; a termelőtől vett 5% díj az Egyesület költségeinek csak részben való fedezésére szolgál.

□ **Répaszeszgyárak alapítása Baranyában.** A baranyai gazdák elhatározták, hogy a répatermelést a vármegyében hathatósan fejleszteni fogják, különösen a szesztermelés céljaira. A termelés jelen elhanyagoltsága a gazda férfiak szerint azon okra vezetendő vissza, mely szerint eddig a répa a cukortermelésre lett felhasználva, mely iparág nem fizetett úgy, hogy a gazdákat a produkcióra serkentette volna. Több nagyobb uradalom egyértelműleg abban állapodott meg, hogy répaszeszgyárakat és finomítókat rendez be, melyekben nemcsak a sajáttermésű répát dolgozzák fel, hanem idegen termelőktől is vásárolnak nyers anyagot. A mozgalom élén turonyi Biedermann Rezső és Ottó lovag nagybirtokosok állnak. Nemsokára a különböző uradalmakban tiz répaszeszgyárat adnak át az üzemnek, köztük a püspök és káptalan uradalma is.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 27-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésében a kiegyezési javaslatot harmadszori olvasásban is elfogadták.

Azután Széll Kálmán tett előterjesztést a Horvátországgal létesítendő egyezmény tárgyalására kiküldendő regnikiláros bizottság megválasztására nézve.

Majd megindult az általános vita a fogyasztási adók rendezésére vonatkozó javaslatok fölött.

Komjáthy Béla kifogásolja a javaslatok intézkedéseit s a cukorprémium megszüntetését indítványozza.

Lukács pénzügyminiszter azt válaszolta erre, hogy a cukorprémiumot egyoldaluan megszüntetnünk nem lehet.

A vitát holnap folytatják.

TÁVIRATOK.

— **A szentannai bíróválasztás a közigazgatási bíróság előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A közigazgatási bíróság Wekerle Sándor elnöklete alatt ma tárgyalta az új-szentannai bíróválasztás ügyét, melynek következménye lázadás lett, a mikor is a csendőrség öt embert agyonlőtt.

A lázadás közvetlen oka az volt, hogy a szolgabíró Jesze Józsefet szavazás nélkül megválasztott községi bírónak jelentette ki.

A közigazgatási bíróság a mai tárgyalás alapján elrendelte az iratok kiegészítését s a bizonyítási eljárás föl vételét. Az alispán utasított új jelentés felterjesztésére; a bizonyítási eljárás pedig sem közvetve, sem közvetlenül nem érdekelt tanúk kihallgatására fog kiterjedni, arra nézve, vajjon a választók kívántak-e szavazást vagy sem s erre a tanúk esetleg eskü alatt tartoznak vallomást tenni.

— **A pestis Hongkongban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy Hongkongból érkező hivatalos jelentések szerint ott a múlt héten 148 új pestises megbetegedés fordult elő és 138 ember halt meg pestisben.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 27.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 9-17. —
Tengeri: 4-50. — Rozs: 7-17. — Zab: 5-66.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 364-20. — Magyar hitelrészvény: 374-00 — Államvasut: 347-40.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Üzlet átadás.

Pécsett, Pálya-utca 1. szám alatt lévő

Fehér Farkashoz

czimzett vendéglő,

más vállalkozás miatt, november hó 1-től átadó.

Bővebb értesítés ott a helyszínen a bérlőnél.

11057. sz.

Tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Stiegler József és neje Hochardt Erzsébet monostori lakosok végrehajtóknak, Banác Márkó és Banác Kuzman baranyavári lakosok végrehajtást szenvedtek ellen 201 frt 90 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő, Baranyavár községben a 290. sz. betétben felvett A. I. 1—7. sorsz. urbéri birtokra 448 frt; † 1. sorsz. szőlőre 94 frt; † 2. sorsz. szőlőre 58 frt; a baranyavári 460. sz. betéti A. I. 1—2. sorsz. ingatlanra 303 frt; A. II. 1—2. sorsz. ingatlanra 468 frtban megállapított kikiáltási árbar elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333 szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bálnapénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi április hó 17. napján

Székács

kir. albiró.